

Ontvangen proefschriften

Vascular effects of second and third generation oral contraceptives: drug-drug, drug-gene and drug-environment interactions
160 bladzijden. ISBN 90-393-272-1
Promotie: 1 juni 2001, Universiteit Utrecht
Promovendus: J.M. Kemmeren (1966)
Promotor: prof.dr. D.E. Grobbee
copromotor: dr. A. Algra

Therapy and outcome of rheumatoid arthritis in the last decade
136 bladzijden.

Promotie: 6 juni 2001, Katholieke Universiteit Nijmegen
Promovendus: E.J.A. Kroot (1969)
Promotoren: prof.dr. P.L.C.M. van Riel, prof.dr. M.A. van 't Hof
copromotor: dr. R.F.J.M. Laan

Palliative care: concepts and ethics
204 bladzijden. ISBN 90-373-0569-5
Promotie: 20 juni 2001, Katholieke Universiteit Nijmegen
Promovendus: M.J.P.A. Janssens, (1969)
Promotor: prof.dr. H.A.M.J. ten Have

The impact of type 2 diabetes mellitus in general practice: long-term course of illness and outcome of care in an academic family medicine setting
133 bladzijden. ISBN 90-5073-004-3
Promotie: 12 juni 2001, Katholieke Universiteit Nijmegen
Promovendus: W.J.C. de Grauw (1953)
Promotor: prof.dr. C. van Weel
copromotor: dr. E.H. van de Lisdonk

Kennistoets

Antwoorden kennistoets

1. Onjuist

Bij een zwangere met een ongecompliceerde urineweginfectie worden altijd een kweek en resistentiebepaling verricht. De huisarts geeft intussen nitrofurantoïne 4 dd 50 mg of 2 dd 100 mg gedurende één week. Bij contra-indicaties of weeënactiviteit wordt dit vervangen door 3 dd 375 tot 500 mg amoxicilline. Na de kuur wordt de urine enkele dagen na het staken van de antibiotica éénmalig gecontroleerd met behulp van een dipslide in plaats van een sediment.

NHG-Standaard Urineweginfecties. In: Geijer RMM, Burgers JS, Van der Laan JR, Wiersma Tj, Rosmalen CFH, Thomas S, redactie. NHG-Standaarden voor de huisarts, deel 1. Utrecht: NHG, 1999:327-39.

2. Juist

De heer Brouwer heeft voor de eerste maal aspecifieke maag- of ulcusklachten en is ouder dan 45 jaar. Hij heeft gezien zijn leeftijd een verhoogd risico op ernstige pathologie (ernstige afwijkingen komen vooral voor bij patiënten van 45 jaar en ouder) en op grond daarvan een indicatie voor gastroscopie.

NHG-Standaard Maagklachten. In: Geijer RMM, Burgers JS, Van der Laan JR, Wiersma Tj, Rosmalen CFH, Thomas S, redactie. NHG-Standaarden voor de huisarts, deel 2. Utrecht: NHG, 1999:211-23.

3. Juist

4. Juist

5. Juist

Voor perifere vestibulaire pathologie pleiten onder meer: aanwezigheid van gehoorverlies, oorsuizen en vegetatieve verschijnselen, zoals braken. De keelpijn en vergrote lymfeklieren vormen een aanwijzing voor een infectie als oorzaak van de klachten.

Diagnostisch Kompas 1999/2000. Amstelveen: College voor Zorgverzekeringen, 1999:135-6.

6. Onjuist

7. Onjuist

Het lichamelijk onderzoek wordt verricht om andere oorzaken van de klachten dan een allergische rhinitis uit te sluiten. Het kan gaan om poliepen, afwijkingen van het neusseptum of conchahypertrofie. Om de verdenking van een allergische rhinitis op basis van overgevoeligheid voor paarden te bevestigen moet een allergeenspecifiek IgE bepaald worden (RAST). Vaak wordt in eerste instantie alleen een Phadiatoptest (screeningstest) verricht. Met deze test wordt de aanwezigheid van antistoffen tegen boom-, gras-, kruidpollen, schimmels, huisstofmijt en epidermale producten van kat, hond en paard nagegaan. De uitslag van deze test is positief of negatief zonder nadere specificatie. Bij een positieve Phadiatoptest volgen een of meerdere specifieke RAST-testen om het oorzakelijke allergeen te identificeren.

NHG-Standaard Allergische en hyperreactieve rhinitis. In: Geijer RMM, Burgers JS, Van der Laan JR, Wiersma Tj, Rosmalen CFH, Thomas S, redactie. NHG-Standaarden voor de huisarts, deel 2. Utrecht: NHG, 1999:43-53.

8. Onjuist

Een angststoornis is een verzamelnaam voor verschillende typen angststoornissen, waarbij sprake is van *buitensporige* of *onevenredig lang aanhoudende* angst (*irreële* angst), die aanleiding geeft tot aanhoudend subjectief lijden en belemmering in het dagelijks functioneren. Bij de heer Van de Lugt lijkt de angst reëel: hij loopt het risico te worden ontslagen. De spanningsklachten zijn sinds twee maanden reden de huisarts te consulteren. Er lijkt nog geen sprake van paniek of vermijdingsgedrag, waardoor belemmeringen in het dagelijkse en sociale functioneren zouden zijn ontstaan. Er dus (nog) geen angststoornis.

Neomagnus G et al. NHG-Standaard Angststoornissen. Huisarts Wet 1997;40(4):167-75.